

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1η Δραστηριότητα

A1.

α) Με βάση τη συνέντευξη του Ντέιβιντ Χολάντερ, το μπάσκετ δεν είναι απλώς ένα παιχνίδι, αλλά ένας προσβάσιμος κοινωνικός θεσμός που κρύβει μέσα του τις απαντήσεις για μια καλύτερη κοινωνική συνύπαρξη. Για τον Ντέιβιντ Χολάντερ οι δύο πιο επίκαιρες αρχές του μπάσκετ είναι η απουσία σταθερών θέσεων και η υπέρβαση. Σε ό,τι αφορά τον πρώτο στόχο, το μπάσκετ παίζεται χωρίς σταθερούς ρόλους, διδάσκοντάς μας ότι σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο πρέπει να προσαρμοζόμαστε ευέλικτα στις νέες συνθήκες και να συνεργαζόμαστε, καθώς κανείς δεν έχει μόνο μία ιδιότητα. Σχετικά με την αρχή της υπέρβασης, λόγω του υπερψωμένου στόχου, δηλαδή της μπάσκετας, το άθλημα μας ωθεί να κοιτάμε ψηλά, να θέτουμε υψηλούς στόχους και να επιχειρούμε το «αδύνατο». Έτσι ξεπερνάμε τα όριά μας για να λύσουμε τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα.

β) Στην τελευταία παράγραφο του κειμένου, ο συγγραφέας επιστρατεύει την επίκληση στο συναίσθημα για να ευαισθητοποιήσει και να πείσει τον αναγνώστη. Τα μέσα πειθούς που εντοπίζονται είναι :

Αφήγηση : «όταν ήμουν έξι ετών, ο πατέρας μου ασφαλτόστρωσε την αυλή μας και έστησε μία κανονική μπάσκετα.»

Μεταφορική χρήση της γλώσσας: «βασικός, βιώσιμος προσανατολισμός» / «να πορεύεσαι μέσα στον κόσμο»

Ασύνδετο σχήμα: «ισχυρός, βασικός, βιώσιμος προσανατολισμός»

Ευθύς λόγος: «Κοίτα ψηλά»

Πρώτο ρηματικό πρόσωπο (α' ενικό): «ήμουν/ ο πατέρας μου»

2η δραστηριότητα

A2.

α) Ο τίτλος κρίνεται ιδιαίτερα αποτελεσματικός καθώς η χρήση του ρητορικού ερωτήματος δημιουργεί προβληματισμό, ο οποίος κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και τον καλεί να διαβάσει το κείμενο για να πάρει απάντηση στο ερώτημα. Η χρήση της δυνητικής οριστικής (θα μπορούσε) παρουσιάζει μια υπόθεση την οποία καλείται να διερευνήσει ο αναγνώστης μέσω του κειμένου.

β) Στην συγκεκριμένη παράγραφο γίνεται χρήση της αναλογίας προκειμένου ο Ντέιβιντ Χολάντερ να παρουσιάσει με ζωντανό και παραστατικό τρόπο τον παραλληλισμό ανάμεσα στη φυσική προσπάθεια του παίκτη να «αψηφήσει τη βαρύτητα» για να φτάσει στο καλάθι, με την πνευματική και κοινωνική προσπάθεια του ανθρώπου να ξεπεράσει τα όριά του. Έτσι λοιπόν η αναλογία δομείται ως εξής, όπως στο μπάσκετ ο στόχος είναι ψηλά, απαιτώντας από τον παίκτη να ανυψωθεί σωματικά από το έδαφος, γεγονός που καθίσταται ιδιαίτερα δύσκολο, αντίστοιχα οι άνθρωποι οφείλουν να θέτουν στόχους που ξεπερνούν τα τρέχοντα όριά τους και να επιχειρούν έργα μεγάλης δυσκολίας, καθώς έτσι μόνο επιλύονται τα σημαντικά προβλήματα και προχωρά η ιστορία. Με την χρήση της αναλογίας παρουσιάζει μια σύνθετη κοινωνική έννοια, εκείνη της ανάγκης για κοινωνική πρόοδο και όραμα, με μια οικεία, οπτική εικόνα από το γήπεδο.

γ) δυσπιστία - εμπιστοσύνη

αποσύνθεσης-συνοχής

μεταβαλλόμενου-σταθερού

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

- ✓ Άρθρο
- ✓ Τίτλος
- ✓ Χρήση α' ρηματικού πληθυντικού προσώπου/ γ' ρηματικού πληθυντικού προσώπου

Πρόλογος

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από ραγδαίες κοινωνικές αλλαγές και έντονη πόλωση, οι νέοι καλούμαστε να βρούμε τα κατάλληλα εφόδια προκειμένου να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες προκλήσεις και να υλοποιήσουμε τους στόχους μας.

- Προσαρμοστικότητα. Όπως στο μπάσκετ δεν υπάρχουν σταθερές θέσεις, έτσι και στη ζωή πρέπει να αποδεχτούμε ότι δεν χαρακτηριζόμαστε από μόνο μια ιδιότητα. Οφείλουμε να αλλάζουμε ρόλους και να εξελισσόμαστε ανάλογα με τις νέες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε.
- Συλλογικότητα. Κανένας μεγάλος στόχος δεν επιτυγχάνεται σε απομόνωση· η συνεργασία με τους άλλους ανθρώπους μάς επιτρέπει να λειτουργούμε ως ομάδα, μετατρέποντας την ατομική προσπάθεια σε κοινή κοινωνική πρόοδο και συνύπαρξη.
- Διάθεση υπέρβασης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι. Ο υπερυψωμένος στόχος του αθλήματος μας διδάσκει να μην περιοριζόμαστε στα εύκολα προβλήματα που βρίσκονται μπροστά στα πόδια μας, αλλά να θέτουμε υψηλές προσδοκίες που ξεπερνούν τα τρέχοντα όριά μας.

- Πίστη στο «αδύνατο». Η ιστορία της ανθρωπότητας γράφτηκε από όσους υλοποίησαν το αδιανόητο. Οι νέοι πρέπει να έχουμε το θάρρος να αφηφούμε τις δυσκολίες και να αγωνιζόμαστε με προσήλωση για κάθε άπιαστο όνειρό μας.
- Η ανθεκτικότητα απέναντι στην αποτυχία. Θα πρέπει να διαχειριζόμαστε την αποτυχία, να ανασυγκροτούμαστε άμεσα και να συνεχίζουμε την προσπάθεια, χτίζοντας έναν ισχυρό χαρακτήρα που δεν λυγίζει στις αντιξοότητες.

Επίλογος

Συμπερασματικά, οι αρχές του αθλητισμού προσφέρουν πρακτικές λύσεις για τις σύγχρονες προκλήσεις. Η ανάπτυξη της προσαρμοστικότητας και της συνεργασίας αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση, ώστε οι νέοι να επιτύχουν τους στόχους τους και να προσφέρουν θετικά στην κοινωνία.

B1.

Το ποιητικό υποκείμενο φαίνεται να έχει επιλέξει την ποίηση για να εμπλουτίσει («ζωγραφίσει») την καθημερινότητά του. Μάλιστα, εξομολογείται ότι πηγή έμπνευσής του είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις του. Χρησιμοποιεί τους στοχασμούς του («της σκέψης το εργαστήριο») ως εργαλεία («υλικά»), ενώ η συναισθηματική του κατάσταση («της καρδιάς το αλφαβητάρι») δίνει τον τελικό τόνο («τα χρώματα»). Έτσι, εκφράζει με τα ποιήματά του τον εσωτερικό του κόσμο, ομορφαίνοντας τη ζωή του.

B2.

α) α' ενικό οριστικής: *ζωγραφίζω, παίρνω, ταξιδεύω, ορειβατώ, χάνομαι, έχω (ζητείται 1).*

→ εκφράζει τη βεβαιότητα του ποιητικού υποκειμένου για τον ρόλο που πραγματικά έχει στη ζωή του η ποίηση και η ερμηνεία του συναισθηματικού του κόσμου.

α' ενικό υποτακτικής: να ζωγραφίσω.

→ εκφράζει την επιθυμία/ προσδοκία της ποιητικής φωνής να μοιραστεί τη δική της αισιοδοξία με τον υπόλοιπο κόσμο.

β) Ζητείται ένα παράδειγμα για κάθε σχήμα λόγου

- **μεταφορά:** *Ζωγραφίζω τις μέρες μου, της καρδιάς τ' αλφαβητάρι, της σκέψης το εργαστήρι, στη γη των εννοιών στον ουρανό και τα πελάγη τους, στις σημασίες τους το βυθό, πινακοθήκη της καρδιάς μου.*
- **επανάληψη:** *Ζωγραφίζω τις μέρες μου με ποιήματα/ Να ζωγραφίσω τις μέρες όλου του κόσμου με ποιήματα.*
- **προσωποποίηση:** *όνειρο που με παιδεύει (σημείωση:.*

B3. Στους τελευταίους στίχους, το ποιητικό υποκείμενο εξομολογείται το όνειρό του για τον κόσμο. Το όνειρο αυτό φαίνεται να είναι να ομορφύνει την καθημερινότητα και των συνανθρώπων του με την ποίηση («να ζωγραφίσω τις μέρες όλου του κόσμου με ποιήματα»). Επιδιώκει, δηλαδή, να μεταγγίσει σε όλους τη λύτρωση και εσωτερική πληρότητα που προσφέρει η ποίηση στο ίδιο. Έτσι, θα συμβάλει, ώστε οι μέρες τους να είναι «γεμάτες ήλιο και γελαστά παιδιά» - σύμβολα αισιοδοξίας, αθωότητας και ανεμελιάς. Οραματίζεται, λοιπόν, έναν κόσμο χαρούμενο και ανέφελο. Κατά τη γνώμη μου, το όνειρο αυτό θα μπορούσε να εμπνεύσει τους σύγχρονους νέους, οι οποίοι, συνήθως, χαρακτηρίζονται από πάθος για αλλαγή και στροφή προς έναν δικαιότερο και αδιάφθορο κόσμο. Παράλληλα, διαθέτουν χρόνο και αντοχή, ώστε να επιδιώξουν κάτι τέτοιο, με γνώμονα την αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο. Επομένως, θα μπορούσε η επιθυμία της ποιητικής φωνής να αποτελέσει και κοινό όραμα των νέων ανθρώπων, ώστε να αγωνιστούν όχι απλώς για την επιβίωσή τους στον σύγχρονο, μεταβαλλόμενο κόσμο, αλλά και για τη βελτίωση αυτού.

Επιμέλεια απαντήσεων:, Συρκόγλου-Κτώρου Ναταλία, , Σάββα Μαρία

νέο φροντιστήριο

57 ΧΡΟΝΙΑ
ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

www.neo.edu.gr